

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३६७
घ
Title रघुवंशः
Author म. कालिदासः
Extent ३५ पत्र Age _____
Subject काव्य

रघुवंशः
३६७

२५ फरवरी

बे: ३ धौ ६ प
रुठि केश
(मधुप)
काजम
२५ पगा
कल
म. कलिकाठ
विश्वेश

ॐ विष्णुनाशायनमः। वागर्थविचसंपृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये। जगतः पितरौ वंदे पार्वती परमेश्वरौ ॥ १ ॥
 कस्यैभिर्भवांशः कचा ज्यो विषयामतिः। तित्तीर्षुर्दुस्तरं मोहादुदपेनास्मि सागरं ॥ २ ॥ मंदः क
 विग्रशः प्रार्थगमिष्याम्युपहास्यतां। प्रांशुजलन्ये फले मोहादुद्वेष्टु रिव वासनः ॥ ३ ॥ अथ वाच
 तवाग्द्वारेवंशेस्मिन्सर्वस्तेभिनिः। मणौ वज्रसमुत्कीर्णैस्त्रयैः वास्तिमेगतिः ॥ ४ ॥ सोहमाज
 न्मसुद्धानामा फलोदयकर्मणां। आसमुद्विहीतशानामानाकरथवर्त्मनां ॥ ५ ॥ यथाविधिदु
 ताग्रीनां यथाकामाचिताधिनां। यथापराधदंडानां यथाकालप्रबोधिनां ॥ ६ ॥ त्यागाय संभ
 ताथिनां सत्यायमितभाषिणां। यशसे विजिगाषुणां प्रजायै गृहमेधिनां ॥ ७ ॥ शेषे वन्यस
 विद्यानां यौवने विषयैषिणां। आर्द्धके मुनिवृत्तीनां योगेनां तेतनुत्यजां ॥ ८ ॥ रघूणां मनय
 रक्ष्ये तनुवाग्निनवोपिसन्। तदुल्लैः कर्णमागत्य चापलायप्रणेदितः ॥ ९ ॥ अन्वैतसंतः श्रो रास

काकिर्भागे निरेवपदातिवेडो र्यताता वनायुजाः पारर
रचना ॥३॥

दीर्घेष्विमीनि यमिताः पटमंडपेषु निद्रां विधाय वनडा सवै नौ यु देश्याः ॥ व
क्रोष्मयामलिनयंति पुरोगतानि लल्ल्यानि संधवशि लाद्रो कला निवा
हाः ॥७३॥ भवति विरलपति स्त्री नपुण्यापहारः स्वकि रणा परि वेधोद्दे
दभ्रू न्याः प्रदीपाः ॥ अयमपि च गिरं न स्त्वत्प्र बोच त्रयुक्ता मनुवदति श्रुक
स्ते मै डु वाक्पं डरस्थः ॥७४॥ इति विरचित वाग्निर्वेदिपुत्रैः कुमारः स्त
पदि विगत निद्र स्तल्य मृ स्नां य काच ॥ मदपदु निनदद्दि वेधितो राजहंसे
स्फुरग ड इव गां गं सै के तं सुप्र ती केः ॥७५॥ अथाविधि म वस्ता य्य शारुग ड
ष्टदिव समुखो चितमं चिता क्षिपु द्मा ॥ कु राल विरचितान्दरूपे च शारु
क्षितिपं समाजम गास्त्वयं वरस्थं ॥७६॥ इति श्रीरघुर्वंशो माहाकाव्य कनिदा

सक्तो स्वयं विसृज्यमानो नाम पवित्रमः रसमर्गः ॥ १० ॥ ह ॥ ह ॥ ह ॥ ह ॥
 स तत्र मन्त्रेषु मनोज्ञेषु न सिंहासनरथानुपचारवत् । वैमानिका
 नां मरुतामपश्यदाक्षणीकृतं रत्नकोपातीन्द्र ॥ ११ ॥ शतेष्टीतानुन
 येन कर्मप्रसूतिस्त्यागमिवैश्वरेण ॥ काकुत्स्थमात्मिकयतां नृपाणां मनो
 बलवेन्दुमती निराक्रांतं ॥ रावेदभनिर्दिष्टभयो कुमारः क्लृप्तेन सोषानपद्ये न
 मंत्रं ॥ त्रिलोचिभर्गे गराजशावरहं गंगोत्सर्गमिवारोरोह ॥ १३ ॥ पराध्य
 वर्णस्तरणोपपन्नमासे दिवान्ध्रत्नवदासनैः ॥ १४ ॥ दुष्कृमासीदुपमेया
 कांतिर्भूरष्टलाश्च यिगाग्ने न ॥ १५ ॥ तादृशिवानाहुपरंपरा सुप्रभावि

उदासीनं नैवेद्यं भक्तकृतं

शेषोदयदुर्बिनिदयः॥ सहस्रधासा व्यस्यद्विभक्तः पयोमुचां पक्तिषु विद्यु
ते व॥५॥ तेषां महार्हासनसंस्थितानामुदात्तनेपथ्यं तं समर्थं॥ ररा
जधाम्नारद्युस्तूनुरेव कल्पद्रुमाणां मित्रपारिजातः॥६॥ नेत्रव्रजाः पौ
रजनस्य तस्मिन् विहाय सर्वो नृपः नीयेतुः॥ मदोत्कटेरेचितं पुष्पद
सागंधर्वद्विषेवैव द्विरेफाः॥७॥ अथ स्तुते बंदिनि रन्वयज्ञैः सोमार्क
वैभवे नरदेवलोके॥ संचारिते चागर सारयो नो धूपे समुत्सर्पतिवो
जयंतीः॥८॥ पुरोपकंठोपवनामृतापां त्रिरवंदिनामुद्धतनयहेतौ॥
जयान्नशैवेपरितो दिगंतांस्तु यैस्वनेमुद्यतिर्मंगलायै॥९॥ मनुष्यवा
यस्य गंधं समाज्जायननिष्ठं लिखितं लिखितं नैवेद्यं प्राहुः नृपतेर्विद्वान्

जयवर्धनं॥

वर्धमाने सति॥

पताका

ह्यचतुरंतया नमास्था य क न्या परिवार शोभि ॥ विवेश मं चान्तर शङ्क मार्गे पामि ॥
 वश कुप विवाह वेषा ॥ १० ॥ त्रिभिश्चित्रं ॥ तस्मिन्निधा नाति शये विधा
 तुः क न्या मये नेत्रत्राते कल द्ये ॥ निषेतु रंतष्करणे न रेन्द्रा देहः स्थिताः
 केवलमासनेषु ॥ ११ ॥ तां प्रसन्नियुक्तमनोरथानां महीपतीनां प्रणया
 ग्प्रदूयः ॥ प्रवाल शोभा इव पादपा नां भृंगान्नेष्टा विविधा वभूवुः ॥
 १२ ॥ कश्चि क राभ्यामुपगृह्णन्नालमालोत्पत्राणि हतद्विरेपं ॥ रज्जोरं नि
 तः परिवेशं धिलीलार विंदं मयौ चकार ॥ १३ ॥ विस्त्रस्तमंसादप
 नो विीलासोरत्नानुविद्वांगद कोटि लग्नं ॥ प्रावारमुच्छय यथा प्रवेद्यानि
 नायसौ वीर्यतचारुवक्त्रः ॥ १४ ॥ अराकुंचिताग्रां गुलिना ततोभ्यः किंचि

मायीनीयं हतं

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्रावारं नो नरीवं

३४

पारवर्णीपुत्राभिधानपुरस्य १

ता

सा दवासायन संस्थितानां नेत्रोत्पन्नं पुष्पपुरांगनानां ॥ ५४ ॥ एवं
नयो-केतनवेद्याकिं लिङ्गि-स्त्रि-सिद्धी-कर्मध-कमाळा ॥ स-हु-प्रणा
म-क्रिय-यै-व-त-न्वी-प्र-सा-दि-दे-शे-न-म-भाष-मा-जा ॥ ५५ ॥ तां सैव वे-ज-
र-ह-गे-नि-यु-क्ता-रा-ज्ञां-तरं-रा-ज्ञ-सु-तां-नि-ना-य ॥ स-र्मा-र-यो-हो-व-त-
न-ग-मा-ला-प-ज्ञां-तरं-मा-न-स-रा-ज्ञ-ह-सी ॥ ५६ ॥ ज-गा-द-चै-ना-म-य-मुं-ग-ना-
यः-सु-रां-ग-ना-त्र-ार्थे-त-यो-व-न-श्रीः ॥ वि-नी-त-ना-मः-कि-ल-सू-त्र-को-रे-
रे-द्रं-प-दं-भ-मि-ग-तो-पि-भुं-क्ते ॥ ५७ ॥ अ-ने-न-प-र्या-स-य-ता-भ-वि-इ-न्द्र-मु-प्र-व-र्त-य-
ता-फ-ल-सु-ल-त-मां-स्त-ने-षु ॥ प्र-स-र्पि-ताः-रा-त्रु-वि-ल-सि-नी-ना-मा-दि-प-य-

जनि वयु बहताति ज्ञान्याः ॥ समास्तुणा जनी वयुश्च नरः
ज्ञान्यो जनि वयु जातिप्रियश्च सहिते पितिविभ्वः ॥ ३

स्तत्रेणाविनेव हाराः ॥ २८ ॥ नि सर्गपिन्ता स्पदमेक संस्तु मस्मिन्
द्वयं म्नीश्च सरस्वती च ॥ कां सागिरास्तु नृतया च यो ग्यात्वमेव कलया
षितयोस्तृतीया ॥ २९ ॥ अधां गराज्ञादवतीर्य च सूर्या तेति ज्ञान्या
नवदकुमारी ॥ नासौ न काम्यो न च वेदसम्यक् द्रष्टुं न सापिन्नरु
चिहिं लोकः ॥ ३० ॥ ततः परंदुः प्रसहं द्विषद्भिः नैपं नियुक्ता प्रतिहा
रपहसौ ॥ निदर्शयामास वित्रोषद्वयमिदं न बोधानमिवेंदुम
सै ॥ ३१ ॥ अवन्ति नाथो यमुदगबाहवर्षिज्ञा लवक्षास्तनुवृत्तम
धः ॥ ३२ ॥ आरोप्य चक्रभ्रममुष्णते प्रास्त्वष्ट्रे वयं त्रोल्लिखितो विभाति ॥ ३३ ॥

निर्याशनिर्गहोदस्यनिर्गमद्वारि वारिणः। रास्त्रमा ज्ञनयत्र च भ्रमो भ्रमणकर्मणः। तिकरा
 अस्य प्रयाणेषु समग्रशक्ते रूपासरे वीजिभिरुत्पितानि ॥ कुर्वेति स्मा
 मंति। त्रिरवामणीनां प्रभाप्रशोहास्तमं परजांसि ॥ ३३ ॥ आसोमाहा
 काळनिकेतनस्य वसन्तद्वरे किल जंद्रमौलेः ॥ तमिरूपद्वेषि स
 हपियाभिर्द्व्योत्स्नावितो निर्विशतिप्रदोषान् ॥ ३४ ॥ अनेन यूनो सह
 पार्थिवेन रंभोरु कश्चिन्मनसोरुचिस्ते ॥ शिवातरं गानि लंकं पिता
 सुविहर्तुमुद्यानपरंपरासु ॥ ३५ ॥ तस्मिन्नभिध्यातितबंधुपद्मप्रता
 पसंशो शितशत्रुर्धके ॥ बबंधसानोत्तमसो कुमार्था कुमुद्वती भानु
 मती वभ्ता व ॥ ३६ ॥ तामग्नतस्तम रसांतराभामूनपराज्ञस्य गुणैरन्ते

नां ॥ विधायस्वर्णिं लालितां विधातुर्जगादभूयः सुदती सुनंदा ॥ ३७ ॥
 संग्यामनिर्विष्टसहस्रबाहु रथादरादीपनिरवातयपः ॥ अनन्य
 साधारणराजराष्ट्रो बभूवयोगीकि लोकार्तिवीर्यः ॥ ३८ ॥ अका
 र्यचिंतासमकालमेव प्रादुर्क वंश्चापधरः पुरस्तात् ॥ अंतः रा
 श्रीरैपियः प्रज्ञानां प्रह्लादिदेवाविनयैर्विनेता ॥ ३९ ॥ ज्यावंद्यति
 ष्यं दभुजेनयस्य विनिष्पसद्वक्त्रपरेण ॥ कारागृहे निहितवा
 सवेन लोके भवरेणोषितमाप्रसादात् ॥ ४० ॥ तस्यान्ययेभिरुपतिरेषज
 तः प्रतीपइत्यागमहद्वसेवी ॥ येन श्रियः संभ्रयदोषसूतं स्वभावलो

लेखयत्राः प्रमृष्टं ॥४१॥ आयोधने दृष्टागतिं सहायमवाप्य यः द्वित्रि
 यकालं शत्रिं ॥ धारांसि तां रामपरस्वधस्य संभावययात्यलेपत्र
 सारां ॥४२॥ अस्यां कलस्मीर्न वदीर्घबाहोर्माहिष्मती वप्रेनितं वका
 यी ॥ प्रासादजालेर्जलवैणिरम्यां रेवां यदि प्रेक्षितुमस्ति कामाः
 ॥४३॥ तस्याः प्रकामं प्रियदर्शनोपिन सदिती गो रुचयेव फलव ॥ वा
 रत्प्रमृष्टां बुधं शपरोधः शशीवपर्याप्तकलो नलिन्याः ॥४४॥ सा
 स्तरसेनाधिपतिं सुरवेष्ठा मुद्दिश्य देशांतरगीतकीर्ति ॥ आचार
 भुङ्क्ष्वेक्षययं शदीपं शुद्धांतरदया जगदेकुमारी ॥४५॥ नीपान्वयः पा

वप्रजाका

श्रीरवाहः
 श्रीकृष्ण
 श्रीराम
 ॥४॥

संस्तुतां कुर्वितो ज्ञोति ३

मंदिरं न गच्छेत्तस्मिन् विना यं न शक्यते

धि कुरवय उवा गुणैर्यमाश्रित्य परस्परैव ॥ सिद्धाश्रमं शांतमिवैतस्य
त्येनै सगि कोप्युस्तस्मै विरोधः ॥ ४६ ॥ यस्यासि देहे नयनाभि
गामा कांतिर्हि मां शौरि वृत्तं निविष्टा ॥ हर्म्याग्निं संस्तुतं नृणां
कुरेषु ते जोविषट्पदं रिपुमंदिरेषु ॥ ४७ ॥ यस्याव नोद्यस्तस्तन
चंदना नां प्रक्षालनाद्वा रि विहारकाले ॥ कालिंदकन्यामथ
रां गतापि गंगोर्मि संपृक्तजले बभूवति ॥ ४८ ॥ ज्ञाते न तादृशो नै
ल्ल कालियेन मणिं विस्तृष्टं यमुनौ कस्रापः ॥ वसुस्तु
व्यापिरुचं दधानः सकोस्तु संहं पयती वक्त्राणां ॥ ४९ ॥ संज्ञा

कालिंदी स्तुत्यं नया यमुना इमे यं लवरा धास्त रो धाने रा दा दरे पुन हृदे
नरवत्ता ॥ ४

कुबेरकिशवन

व्यभर्त्तारममुं युवानं मृदुज्जवालोत्तरपुष्पशायो ॥ चंदाननेनेत्र
रथादन्नेने निर्विशयतां सुंदरियोवनश्रीः ॥ ५० ॥ अथास्य वापः
एषूतो सितानिशोलेयनहनिशिलातल्लानि ॥ कलापिनां प्रा
वृषिपश्यन् सुंकांतासुगोवर्धुनैर्कंदरासु ॥ ५१ ॥ नृपं तस्मावर्त्त
मनो ज्ञनाभिः साव्यसुगादन्यवधूर्णवित्री ॥ महीधरमार्गवशा
दुपेतं स्रोतोवहासागरगामिनीव ॥ ५२ ॥ अथांगदास्त्रिष्टभुजं सु
द्रिष्याहे मांगदनामका लिंगनार्थ ॥ आसे दुष्पीसादितत्रा नृप
संबाळा मवाले दुमुरवी वभाषे ॥ ५३ ॥ अ॥ सोमहं त्राद्रि समा
निजो मवाकिं करप्रेष्य भुडिष्य

आवर्त्तः प
यसो वामः

प्रसंवाकर्षणस्थकिपारे रेव ॥२

नसारपतिर्महेश्वरमहोदधेऽथ ॥ यस्यासुरतैर्मयगडछके
नपात्रास्तुयातीवपु रोमहं द्रः ॥५४॥ अयोघातरेरेव सुकुडो
पुजाभ्यां विभर्तियश्चापष्टतांपुरोगः ॥ रिपुप्रियः सौजन
बाष्पसेकेर्बदीकृतायाइवपद्वतीदे ॥५५॥ यमामनः सन्नति
संनिविष्टं मंद्रध्यानिसाडितयामलयः ॥ प्रासादवातायानद
त्रयवीचिः प्रबोधयत्यर्षवरवस्तुतं ॥५६॥ अनेनसाहं कि
हशंबुशत्रोस्तीरेषु ताजीवनमर्मरेषु ॥ दीपांतरानीतळ

मदांरु
विपारो

३९

वंगपुष्पैरपाकृतस्वेतलवामरुद्रिः ॥ ५७ ॥ प्रलोभिताया कृतिलोभनीया
 विदर्भराज्ञावरजातयेवं ॥ तस्मादपावर्ततदूरकृष्टानीयेवलक्ष्मीः प्र
 तिकूलदोवात ॥ ५८ ॥ अथोरगारव्यस्यपुरस्यनार्थदोवारिकीदेव
 समानमेत्य ॥ इतश्च कोरासिविलोकयेति पूर्वानुशिष्टानि जगाद
 सोऽयं ॥ ५९ ॥ पांड्येयमं सार्पितलंबहारः कृतलांगरागो हरिचं
 दनेन ॥ आभातिबालातपरक्तसानुः सनिर्दुर्गोद्गारइवाद्रिः ॥
 ३॥ ६० ॥ विंध्यस्यसंस्तंभयितामाहादे निःशेषपीतोक्षितसिंघ
 राजः ॥ प्रीत्याश्चमेभावपृथार्द्रमूर्तेः सौस्ताति कोयस्य प्रवहगो

३९

स्वः॥६१॥ अस्त्रं हरादाप्तवतादुशर्पयेनेंद्रलोकावजयायदृष्टः॥
 पुरा जनस्थानविमर्देशं वीरसंधायकं काशियपतिः प्रतस्थे॥६२॥
 अनेन पाणो विधिना गृहीते माहाकुलीनेन महीवगुवी॥ रत्ना
 नुविद्वार्णवमेखलायादिशः सपत्नीसवदक्षिणस्थाः॥६३॥
 तां ब्रूवल्लीपरिणद्धपूगाश्चैलाजताजिगितचंदनास्तु॥ तमा
 लपत्रास्तरणास्तु शश्वत्ससीदरंतुं मलयस्थव्रीषु॥६४॥
 इंदीवरत्रयामतनुर्नृपो सोचं सोचनां गौरशरीरयापिः॥ अन्यो
 न्यत्रोभापरिचृष्टयेवां योगस्तदितोपदयो विवास्तु॥६५॥ स्वस्तु

विदग्धाधिपतेस्त दीपोलेखेतरं चेत्तस्मिन् नोपदेशः ॥ दिवाकशद
 र्शनवद्वकोनक्षत्रनाथाश्रुतिवारविंदे ॥ ६६ ॥ संचारिणी दीप
 त्रिखेयशत्रोयं व्यतीयायपतिं वरासा ॥ नैरे इमार्गो ह इवप्रपे
 दे विवर्णभावं स सफलमिषाब्धः ॥ ६७ ॥ तस्यां रघोः स्तनुरुपस्थि
 ताया दृणीतमां लेति समाकुलोक्त ॥ वामेतरः संत्रायमस्य बाहूः
 केयूरवंधोद्यु सितैर्न नोद ॥ ६८ ॥ तं प्राप्य सर्वा वयवानवधं व्या
 वर्त्तना न्योपगमात्कुमारी ॥ नहिप्रफुल्लं सहकारमे स ह सांतरं का
 पतिपदुदात्ती ॥ ६९ ॥ तस्मिन्समावेशितचित्तमिति मिंदुप्रभा
 त्तिरेकपुष्कली भृंगपदुदन्नमन्त्रालयः ॥ ७० ॥

गुणैः प्रतीते नुह तल सणाहितल रूपणे इह मर ॥ ३
 लक्षणैर्गुणैः अहित रखातः ॥

मिंदु मती विनोक्त्य प्रज क्रमे वक्तु मनु क्रम द्वा सखि स्तरं वाक्यमि
 दं नृ नृ द ॥ ७० ॥ इह्या कर्व शयः के कु र्द नृ पाणां क कृ त् इह्या हित
 लक्षणैः अतः ॥ का कृ त् इह्या यत उन्नो तेषाः अलाप्य दधक नर
 को शलें द्राः ॥ ७१ ॥ महै व्र मा स्थाय मे हो सरूपं यः सं पति प्राप्ति
 ना कली लः ॥ च कार बाणे र सु रां गजा नां गं उ स्थ लीः प्रो पित पत्र
 ले रवाः ॥ ७२ ॥ ऐ रा व ता स्फा लं न वि भ्ल र्थं यः सं धु दृ यं न्त ग द मं
 ग दे न ॥ उपे युषः स्वा म पि भ्रु ति भ र्या भ द्वा स न र्गो त्र पि दो धित
 र्छो ॥ ७३ ॥ आ तः कु ले रा स्य वि लो रु की तिः कु ल प्र दी पो नृ पति दिं ती पः ॥

माहा गवा

गो रा पर्वत

पातानुविबग्धाया न तं कथं न नयति इति व जयती ५

अतिष्ठदेकोनशतक्रतुचेराक्राभ्यसूयाविनिवृत्तयेयः॥७४॥ यस्मि
न्महीशासति वीणिनीनां निद्रां विहोराह पथेन गतानां॥ वातोपि ना
स्यं सयदंभु कानिको लंबये दापरगाय हस्तं॥७५॥ पुत्रोरश्च स्तस्या
पे दं प्रशास्ति माहाक्रतो विभ्रजितः प्रयोक्ता॥ चतुर्दिगावर्जं न सं
भृतां योमत्तात्र शेषा म करो द्विभरति॥७६॥ आरूढमोक्षं दधीन
प्रतीर्षन् पुजंगमानां वसतिं प्रविष्टं॥ नृद्वै गतं यस्थन वा नु लंघीय
ताः परिच्छेत्तुमियत्तपालं॥७७॥ असौ कुमारस्तमजो नु हातस्त्रिवि
ष्टपश्येवपतिं जयतः॥ गुर्वीधुर्दयोभुवनस्यपि त्राधुर्येण दम्यः स

आवर्त
विभ्रज
दीनु

दृशीविभक्ति ॥७८॥ कुलेन कथितं वयं स्नानेन गुणैश्च ते स्नेहिना
 यप्रधानैः ॥ च मामनस्तत्तमममुं वृणांश्चरन्तं समागच्छतु कांच
 नेन ॥७९॥ ततः सुनंदा वचनावसानेन लज्जां तन्महानरेन्द्रकन्या ॥
 दृष्ट्वा प्रसादा मलयाकुमारं प्रसंगहीलुं वरणास्त्रजेव ॥८०॥ साय
 नितस्मिन्नापि लज्जावर्धं रात्राक शालीनतया नवत्तु ॥ यौमां चर
 द्योऽपि सगात्रयष्टिं पी चानिराश्रामदर्शक्रेयाः ॥८१॥ तथा
 गतायां परिहारपूर्वं स्वरूपां स्वरूपां वेत्रधरावभाषे ॥ आर्ये वृज
 मोन्यत इत्यर्थेनां वक्ष्य रसूया कुटिलं ददत्रि ॥८२॥ सासूपां गो

अशलाः कुटिलाः ३

तिततोरणो कं॥ वरः सर्वथा सह राजमार्गं प्राप्य धर्माणि धारितो
 लो॥४॥ ततस्तदा लोकतस्तस्य राणां श्रेष्ठेषु यामी करडाळ वस्तु
 वस्तु वुरिच्छं पुरस्ते दरीणां मुक्ता न्य कार्याणि विचेष्टितानि॥५॥
 आलोकमार्गं सह साव्रजं त्या कयाचिदुद्देशे नवां तमाव्यः॥ बह्व
 न संभ्रावित एव तावच रेणरु द्वापि हि केशपाशः॥६॥ प्रसाध
 कालं वितमग्नपादमादिष्य काचिदुवरागमेव॥ उल्लेखलीला
 गतिरागवासादलैकैकां पादवी ततान॥७॥ विलोचनं दक्षि

वा नायनं गवा सो थर्म इपो रशी अनामयः १

णमं कुने नमं वा व्यतद्वं चित्तवामने वा ॥ तथैव वा ता यन सान्ति व
र्षे यथोशला कामपरा वरुंती ॥ ८ ॥ स्तनंधयं तं तनयं विहाय वि
लोकनायत्यरया वरुंती ॥ संप्रस्तताभ्यां पदवीस्तनाभ्यां सि
षेयकाचि त्रयसागवा सं ॥ ९ ॥ जालांतरप्रेषितदृष्टिरन्या
प्रस्थानसिन्तां नवबंधनीवी ॥ नामिप्रविष्टा सरणप्रपेता
हस्तानतस्त्राववलंब्य वी सं ॥ १० ॥ अर्ही चिता सत्वरमुद्धितायाः
पदे पदे दुर्नमिते गलंती ॥ कस्याश्चिदासीद्दशना तदानीम
वस्त्रमाच्छादनी वा २ नीवीपरिमाणे तं यौ स्त्रीणां इत्यनवाप्तसविश्वः ३

ताम्रं मुखं शशवर्णं धामैर्ध्यां ताराः स्यादिकुरुतुलानां॥ विलोकनेन च भ्रमरेण वाक्षाः सह संपन्नान् तारांश्च सन्त

गृह्य मूलार्पितस्तुत्र शेषाः॥११॥ तासं सर्वं दृष्टिं शिरापि वंयो नाव्यो
न जग्मुर्विषयां तत्राणि॥ तथा हि शेषेन्द्रियवाचि रासां सर्वमिना
वसुरिवप्रविष्टा॥१२॥ स्थाने च ताभिरुपतिष्ठिः पुरोक्षैः स्वयं च
रं साधु भमं स्तभो ज्ञ्या॥ पद्मे वनायायणमन्य तासो लक्ष्मि तका तं
कथमात्मतुल्यं॥१३॥ परस्परं स्पृहणीयं शोभं अवेदिदं द्वंद्वं
मयो जयिष्यते॥ अस्मिन् द्वये सप्त विधानयज्ञः पश्यत्युज्जानी वि
तथोक्तं॥ तस्यैव सप्त विषयः॥१४॥ अतिस्मयौ नृमनमिमावभत्त
तां गतां सहस्रेषु तथा हि च्युता॥ गतेषु मासप्रतिरूपमेव मनोदि

उन्मांतर संगतिः ॥१५॥ इत्युक्ताः पौरवधूमुखेभ्यः शृण्वन्कथाः
 श्रोत्रसुखाः कुमाराः ॥ उद्भासितं मंगलं संविधापिः सर्वे धिनः
 सद्गुणसमाससाद ॥१७॥ कलकं ॥ ततोवतीया श्रुक रेणुकायाः स
 कामरूपेभ्य रत्नहस्तः ॥ वैदर्भ निदिष्टमथो विवेशानां मनां
 सीव चतुर्ध्वमंतः ॥१८॥ तत्रार्चितो भोः उपतेः पुरोध्याहुर्चाग्नि
 मां ज्यादि विरग्निकव्यः ॥ तमेवाधाय विवाहसाक्ष्यं वधूवरसं
 गमयो वधूव ॥१९॥ माहाहं सिंहासनं संस्थितो सौ सरत्नम

व्यं मधुमद्यगव्यं ॥ ओ जो पनीतं च दुकूलयुग्मं डग्या ह साह
 वनिताकयसैः ॥ १० ॥ दुकूलवासाः सवधु ससीपं निन्येवि
 नीतैरवशोधवसैः ॥ वेली सकाशं स्फुटयेन राजिर्न वैर
 दन्या निवचंद्रपादौः ॥ ११ ॥ हस्तेन हस्तौ परिगृह्य वध्याः सरा ज
 लुनुः सुतरां वभासो ॥ अनंतरा शो कलता प्रवालं प्राप्ये वचतः
 प्रतिपल्लु देन ॥ १२ ॥ असीद्वरः कंठु किं प्रकोष्ठः स्थिनां गुलिः
 संवदते कुमारी ॥ तस्मिन् दयेत ~~ग~~ णमात्मवृत्तिः समविभक्ते

वमनो भवेत् ॥२॥ तयो रूपां तप्रति सारि तानि क्रिया समापत्ति निव
 र्त्तितानि ॥ ह्रीं यंत्रणामान शिरे मनो शमन्या न्यलो लानि वि लोचना
 नि ॥२४॥ प्र दक्षिण प्रक्रमणा च शानो रुदधि पस्तान् मिथुर्न च का
 से ॥ मेरो रूपांते ध्वि वर्त्तमान मन्यो न्य सं सक्त महस्त्रियामं ॥२५॥
 नितं बगुवी गुरुणा प्रयुक्ता वधु विद्यात् प्रतिमे न तेन ॥ चकार
 सामत्त च कोर ने त्रा ल उडावती ला डा विस्वर्गमग्नौ ॥२६॥ हविः
 त्रामी पल्लु वला जगंधिः पुण्यः कुरा नो रुदिया य धूमः ॥ कपोल
 सं सार्पि शिखः स तस्या मुहूर्त्त कर्ण स्य लतां प्रपेदे ॥२७॥ तदं ड नकु

पुरघी रु. व
र तालु ३.

द समाकुलासंप्रमलानबीजांकुरकर्णपूरं॥ वधूमुरवं पाट लङ्गां
लेखमाचारधूमग्रहणाद्वभूवे॥ ५॥ तौ स्नातकेर्वधुमताचरा
ज्ञापुरंश्चिभिश्चक्रमराः प्रयुक्तं॥ कन्याकुमारौ कनकासनस्थौ वा
र्द्धी सतापोपणमन्वन्ततां॥ ५॥ इतिस्वस्त्युक्तौ जु कुलप्रदीपः स्वपा
द्यपाणिग्नहणं सताज्ञा॥ महीपतीनां पृथग्गर्हणार्थं प्रत्यादिदेशा
धिक्कतानाधिष्ठीः॥ ३०॥ लिङ्गेर्मुदः संवतविक्रियास्तद्ददाः प्र
सन्ताइवगुढनकाः॥ वेदार्थमामंत्र्ययुस्तदीयां प्रत्यपूजा

ॐ
आमिषं पिशिते शोक्तममिषं भोग्यवस्तु नि इति केशवः ॥ २

उर्व

हरपा ४

५१

मुपदाच्छलेन ॥ ३१ ॥ सराजल्लोकः कृतं संविदारं स सिद्धौ सम
रेकलभ्यं ॥ आदास्यमानः प्रमदां मिषं तदा दृश्यं पथानमजस्य
तस्यो ॥ ३२ ॥ सत्तापिता वक्रथकैशिकानामनुष्ठितानंतरजा
विवाहः ॥ सचानुरुपाभैरणीकृतश्रीः प्रास्थापयद्राधवदत्त
गाञ्च ॥ ३३ ॥ तिस्रस्त्रिलोकी प्राथितेन साहू मज्जनमार्गयस
तीरुषिचा ॥ तस्मात्तदपावर्त्ततकुंडिनेशः पर्वोपयेसोमइवोष्ठा
रस्मेः ॥ ३४ ॥ प्रमन्यवः प्रागापि कोशलं द्रेप्रसैकमातस्यतयाव
भ्रवुः ॥ अतो नृपाश्च कामिरे समेताः स्त्रीरल्ललाभं नतदाहजस्य ॥ ३५ ॥

नमो हर्तपथिभोजकन्यां नो धनात्तु न्यगणः सदृष्टः॥ बलिप्रदिष्टं
 प्रियमाददानं त्रेवि क्रमं पादमिवेन्द्रशत्रुः॥३६॥ तस्याः सरक्षा
 न मल्लयोधमादिश्यपि न्यं सचिर्वकुमारः॥ प्रहृष्टहीत्यार्थिववा
 हिनीताभागीरथी शोपाइवोत्तरंगः॥३७॥ पत्तिः पदातिरथिन
 रथेशस्तुरंगसादीतुरगाधिस्तुर्वी॥ यन्तागडास्याभ्यपतद्गडा
 स्थंतुल्यप्रतिद्विबन्धवयुर्द्वी॥३८॥ नदसु शयेष्वविभाव्यवा
 जो नोदीर्यन्ति स्म कुलोपदेशान्॥ बाण॥ क्षरेरेव परस्परस्य

ध्वजिनी गहि नी सेना पतनानी कि नी समुद्र ॥ ३

नामोर्जितं वापकृतः शरीरः ॥ २५ ॥ उत्सारितः संयति रेणुरश्वैः सां
द्रीकृतः चंद्रनवैशैश्चक्रैः ॥ विस्तारितः युं जंर कर्षिता लैरनुक्रमेणोप-
रुशोधसूर्यैः ॥ ४० ॥ मत्स्यश्च ज्ञावापु वशाद्विकीर्णैः मुरखैः प्रवृद्धैश्च जि-
नीरजं सि ॥ वस्तुः पिबंतः परमार्थमस्याः पर्याचिच्छानी वनवोदका-
नि ॥ ४१ ॥ रथोरथी गन्धनि नाचि जज्ञे विलोळं घंटा कपितेन नागः
स्वभर्त्तनामग्नहृणा द्धुवस्तं देरजस्यामपरावबोधः ॥ ४२ ॥
आद्यप्यतो लोचनमार्गमाहोरजो धकारस्य विज्ञप्तिरस्य ॥ श
वंशो वपौ कुले वर्गे पण्डः स्या वयवे पि च ॥ ६

स्वसताश्च द्विपवीरजन्मा बाळाशोभत दृधिरप्रवाहः ॥४३॥ सद्यि
 न्नामलक्षतजेनरेणुस्तस्योपरिष्टात्पवनावधृतः ॥ अंगारशेष
 स्यहताशनस्य पूर्वोत्थितो धूम इवावभास्य ॥४४॥ प्रहारमूर्च्छा
 पगनेरथस्थान्यं नृनुपालभ्य निवर्तिताश्चान् ॥ येः सादिता लोच
 तपूर्वकेतुं स्नाने वसामर्षतयानि जघ्नुः ॥४५॥ अथर्धमार्गेपरवा
 पान् नूनाधनुर्भर्ता हस्तवतां पृथक् ॥ संप्रापु रेवात्मज्ञं वानुदृष्ट्या
 पूर्वार्धभारोः फलिभिः शौर्यं ॥४६॥ शिलीमुखोक्ततश्चिरः फ
 ल्पाद्या व्युतेः शिरस्त्रे च शक्यते रेव ॥ रणक्षितिः शोणितमद्य कुर्व्या कुर्व्या
 व्याप्त
 श्रुतं तं
 अवाप्याशद्य चरितं लक्ष्मिप्रमरं दुते ॥ ३ ॥ अस्मिन्निमास
 दिने ॥ १ ॥

तमांशजिह्वः शशिभृशज
तमांशजिह्वः शशिभृशज

रराजंरलो रिवपानभूमिः ॥४७॥ पूर्वप्रहर्तान्नान्नघानभूयः प्रतिप्रहा
राक्षममश्वसादी ॥ तुरंगमस्वधनिषमदेहं प्रसाध्वसंतं रिपुमाव
कांक्ष ॥४८॥ तनुसज्जोवर्मभृतां वि कोशैर्बु सुदं तेष्वसिभिः पतद्भिः ॥ त्व
उद्यंतमग्निं शमयां बभूवुर्गजा विविक्ताः करसीकरेण ॥४९॥ नृपां
नयो निष्कृषितं विहंगे राक्षिष्यतेभ्यः पित्रितप्रियापि ॥ केयूरको
टि क्षतताव्युदेशाशिवाभुजं छेदमवाचकार ॥५०॥ कश्चिद्विषत्ख
ड्गुहंतेनैमांगः सद्यो विमानप्रभुतामुपेय ॥ वामांगं सक्तं सुरा
गनस्त्वं नृपकबंधं समरे ददश ॥५१॥ अन्योन्यस्तुतां मथनां पतद

आधोरपानागडा सन्निपातै शिरां सिच वेति विविधै रवेत्तु नृपि नृपे नृवाग्रकोटि व्यासकके शानि निरेण पितुः ॥

तां तावेव स्ततौरं यि नौ च कौ वित् ॥ व्यश्चौ ग दा व्याय त स प्रहा रौ म
ग्ना युधौ बाहु विमर्द निष्ठौ ॥ ५५ ॥ परस्परैण सतयोः प्रहारै र-क्रांत
वाद्योः समकालमेव ॥ अमर्त्यभावेपि कयोश्चि दासी दे का प्सं र
त्रा र्थितयोर्विवादः ॥ ५६ ॥ व्युहा बुभो ता वित्ते तस्माद्गुणं ज्ञाय
प्रापतु रव्यवस्थं ॥ पश्चात्पुरो मासतयोः प्रहृष्टौ पर्यायवसेवमाहा
र्षा बोमी ॥ ५७ ॥ परेण क्षणेपि बले महौ जायया वज्रः प्रहरिसे न्य
मेव ॥ धूमो निवर्तेत समीरणे न यतो हि कस्य स्तन एव वह्निः ॥
॥ ५८ ॥ रथी निषंगी कवची धनुष्मान् दक्षः सशः अन्यकमेकवीरः ॥

विलोडयामां समाहावशहः कल्पक्षये दृढमिवायं वीभः ॥५६॥ सद
 क्षणं तूणामुरवेन वार्म व्यापारयन्तु सतमल्लक्ष ताडौ ॥५७॥ अकर्म कृष्ण
 सक्तदस्य यो हृमौ वीव बाणांस्तु पुत्रे रिपुघ्नान् ॥५८॥ सरोषदष्टो
 50 षाविलोहिता सैव्यत्तेर्द्ध रेखाभृत्कुटीर्वहद्विः ॥५९॥ तस्मा रगां सल्लनि
 क्तकवेर्द्धकारगभेर्द्धिपतां त्रिशोभिः ॥६०॥ सर्वेर्द्धांगैर्द्धिरद
 प्रथानैः सार्वायुधैः कंकटभेदिभिश्च ॥ सर्वप्रयत्नेन यत्तमि
 पाळास्तस्मिन्प्रज्जकुर्युधि सर्वएव ॥६१॥ सोस्त्रव्रजैश्च न्तरथः

परेषां ध्यानात्मात्रेण बभूव लक्ष्यः ॥ नीहारमग्नौ दिनपूर्व
 भागः किं विप्रकाशेन विवस्वतेन ॥ ६० ॥ प्रियं च दात्वा पितृमथो कु
 मारः प्रायुक्तं राजस्य धिरा जसुनुः ॥ गंधर्वमस्त्रं कुसुमास्त्र
 कांतः प्रस्थापनं स्वहानिं वृत्तलो ल्यः ॥ ६१ ॥ ततो धनुः कर्षणम्
 बहस्तमे कांसपर्यस्त शिरस्त्रजालं ॥ तस्मै ध्यानात्मात्रेण
 पश्मदेहं निद्रावशेषं नरदेवसै र्यं ॥ ६२ ॥ ततः प्रियोपात्तं रसे ध
 नो ह्यनिवश्यं दध्यौ जलजं कुमारः ॥ तेन स्वहस्ताजितमेक
 वीरः पिबन् यत्रो मृतं मिवावभासे ॥ ६३ ॥ शंखस्य नापिशत

गानि वृत्तास्तं संन शत्रुं ददुः स्वयोधाः॥ निमीळितानामिव
 पंकजानां मध्ये स्फुरंतं प्रतिमाशशां कुं॥ ६४॥ सशोणितैस्तन
 शिलीमुखबाणैः निपेयिताः केतुषु पायिजानां॥ यज्ञो हतं संपतिराद्य
 वेणन। जीवितं वः कृपयेति वपाः॥ ६५॥ सचापकोटो निहितैकबहुः
 त्रिरस्त्रनिष्कर्षणमिदमोळिः॥ ललाटबद्धं मवात्रि बिंदुभीतां त्रि
 रामे सव बोवभाषे॥ ६६॥ इतः परानेपे कलार्यत्रास्त्रान्वे दार्भपश्याम
 मतामपासि॥ एवं विधेनाहवचेष्टिते न च प्रार्थ्य स्नेहस्तगताममोर्निः
 ॥ ६७॥ तस्याः प्रतिद्विषवादिषादात्सद्यो विमुक्तं मुखमावभासि॥ ५१

वेकावालीमपरस्वस्वमरः अस्वहृदमेघजाळे इत्यमरः

निष्ठा मवाष्पापगमात्प्रपन्तः प्रसादमासीयमिवाह्लादनीः ॥६८॥
दृष्टापि साह्रीविडिता न सा सादा विमिः सरवीनां प्रियमभ्यनंदेन ॥
स्वकी नवांसः पृषतामिष्टिष्टामयूरकेका सि रिवाभ्रवेंदं ॥६९॥
इति शिरसे स्ववामपादमाधाय गङ्गा मुदवह दनवद्यांतामवद्या
दुपेतः ॥ रथतुरगरजो सि स्तस्यरूसाळकांता समरविजयलक्ष्मीः
सेवमूर्तावभक्तव ॥७०॥ प्रथममधिगतार्थ स्तंरघुः सन्निवृत्त
विडायिनमभिर्नद्यभक्त्यजाया समेत ॥ तदुपहितकुर्वन् शान्ति

कौतुक विषयाभोगेमंगलैरुक्तहै॥ विवाहसूत्रविरव्यावैरुक्तिधर्मजयः॥ ४

मार्गे सुको भूवहि सति वल्लधर्षे स्तुर्ववश्याग्र हाया ॥ ७१ ॥ ॥ ॥ ॥
इति श्री रघुवंशे माहाकाव्ये कालिकासक्तैस्त्रीरत्नलाभो नाम स
प्तमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥
अथ तस्य विवाहकौतुके ललितं बिभ्रत एव पार्थिवः ॥ वसुधामपि
ह स्तागामिनीमकरो दिंदुमतीमिवापरी ॥ १ ॥ दुरितैरपि कर्तुमात्रा
सा प्रयतंते नृपस्तनवो हि यत् ॥ तदुपस्थितमग्नौ दजः पितुरा
शैतिनभोगतृष्णाया ॥ ४ ॥ अननुपवसिष्ठसंभूतैः स्याल्लेख्ये
इति हेतुप्रकरणप्रकारादि समाप्तिषु ॥ १ ॥

हिरवधा रणे हिर्हेताववधारणे

न सहासिषेवनं ॥ विषदोद्युसिते न मेदिनी कथयामास सतार्थता
मिव ॥ ३॥ सवस्तुवदुरासदः परैर्गुरुणाथ वेविदाकृतत्रियः ॥ प
वनाग्नि समागमोद्ययं सहितं ब्रह्मयदस्त्रतेजसा ॥ ४॥ रघुमेव
निवृत्तयौवनं तममन्यत नरेश्वरं प्रजाः ॥ सहितस्यानकेव ली
प्सियं प्रतिपेदे सकलान्गुणानपि ॥ ५॥ आधिक्यं सुखं तेभ्यश्च य
नादितयेन द्वयमेव संगतं ॥ पदमृदु मजेन पैतृकं विनयेनासीत्य
नर्वचमौवनं ॥ ६॥ सदयं बुद्धिमेव हाभुजः सहसो द्वेगमि यं ब्रजेदिति ॥

प्रकृतिः पञ्चभूतेषु स्वभावेभ्यः कृता रणे ॥ छदः कारणाः ग्रहेषु ज्ञेयमासदि सप्तमा तृषु रतिवैजयन्ती

अपि रोपनतां समेदिनीं नवपाणिम्नहणां च धूमिव ॥ ७ ॥ अहमेवमतो म
हीपतेरिति सर्वप्रैकं तिष्ठति यत् ॥ न दधोरेव निम्नगा शतेष्वभव
न्नास्य विमाननाक्षयित् ॥ ८ ॥ नखरो नयत्तय सामृदुः पवमानः पृथि
वीरुहानि वं सपु ररुक्तमध्यमतेमो नमयामास्य नृपो नर्तनराज ॥ ९ ॥
अथ योऽस्य रघुः प्रानिष्ठितं जहति प्याम ज्ञेयमाभवत्तया ॥ विषयेषु विना
शधर्मिषु शिदि वस्तेष्वपि निरुहो भवत् ॥ १० ॥ गुणवत्सु तरोपितस्त्रि
यः परिणामो हि दि लीपव शङ्काः ॥ पदवीं तत्तु वत्कना ससांप्रयताः संय
मिनां प्रपेदिरे ॥ ११ ॥ तमरुष्य समाश्रयो न्मुखं शिरसावेष्टन शोभिना सुतः

धिया मोको नि य स र्ना र्छा ना व स थ वे र म र सु इ ति अ म र ॥ ३

चितरं प्रणिपत्य पादयोरपरि हागमयाच तास्तनः ॥ १२ ॥ रघुरभ्रुमुखस्य न
स्य तच्छतवानीप्सितमात्मजप्रियः ॥ नतु सप्य इव चंच पुनः प्रतिपेदे व्य
पवर्जिताप्रियं ॥ १३ ॥ सकिष्काश्रममं यमाश्रितो निवै सन्जाव सधे पुरा इति ॥
समुपास्य तपुत्र भोग्य पा र्श्वे वा वि कृतं द्विपः प्रियः ॥ १४ ॥ प्रशमस्थित
पूर्वपार्थिवं कुलमभ्युद्यत नूतने श्वरं ॥ न न स्या निष्ठ तं दु ना तुला मु निष्ठतेति
दि तार्के ण स मा रू नो ह त र ॥ १५ ॥ यति पार्थिवं जिं गै धारि णे द द शा ते कायः ॥
रघु राघवो ज्ञेयैः ॥ अपवर्गमहोदयार्थयोर्भुवमंशा विवधर्मयो
र्गतौ ॥ १६ ॥ अजिताधिगमायमत्रिभिर्भुयुजैर्नीतिविज्ञारदेरजः ॥

मन्त्रोक्तं यथा स्वविशेषं ज्ञानं इत्युक्तं ध्यानादितामणिः ३

मन्त्रोक्तं यथा स्वविशेषं ज्ञानं इत्युक्तं ध्यानादितामणिः ३
मन्त्रोक्तं यथा स्वविशेषं ज्ञानं इत्युक्तं ध्यानादितामणिः ३

अनयायि पदोपलब्धये रघुराज्ञैः स्वमियाय योगिनिः ॥ १७० ॥ नृप
तिः प्रकृती रवे सितुं व्यवहारासनमाददेयुवा ॥ परिचेतुमुपांशुधा
यपां कुशादुतं प्रवैयास्तु विष्टरं ॥ १८ ॥ अनयस्त्रुशक्तिरूपदा वरा
मेको नृपती नर्तनराज्ञ ॥ अपरः प्रविधानयौग्ययामरुतः पंचशरी
रगोचराज्ञ ॥ १९ ॥ नयचक्षुरजोदिदृश्यापररंध्रस्थततानमंडुके ॥ व्यसन
हृदये समरोपयन्मनः परमं ज्योतिरवे सितुं रघुः ॥ २० ॥ अकरो
दविरे श्वरः सितो द्विषतारं तपल्लानि तस्मिन्सात ॥ इतरादहने

54

५५

त्रिणिधानं समाधिः तत्र यायोऽपादप्रयासः ॥ ४

पणो व्यवहारो बध्यतेऽस्मिन्निति पणबंधः संधिः समुखमादियेर्षा ते पणबंधमुखास्तान् संधिविग्रहः
यानासनद्वेधीभावसंभवाभिधानान् पदगुणद्वयम् ॥१॥

सचकर्मणा बद्धते ध्यानमयेन वह्निना ॥ २१ ॥ पणो बंधमुखाः ननु पान
ज्ञः षडुपायुक्तसमीक्ष्य तत्कर्म ॥ २२ ॥ रघुरप्यज्ञयद्गुणत्रयप्रकृतिस्थं स
मलोष्ठकांचनः ॥ २२ ॥ न नवः प्रभुराफलो दयास्थिरकर्मा विरशम
कर्मणः ॥ न ययोगविधेर्न वेतरः स्थिरधीरापरमात्मदर्शनात् ॥
॥ २३ ॥ इति रात्रुषु चंद्रियेषु च प्रतिषिद्धप्रसरेषु जाग्रतौ ॥ प्रसृतौ बुद्धिं ज्ञासि द्वौ
यापवर्गयो रुभयौ सिद्धिमुभाववापतुः ॥ २४ ॥ अथ काश्चिदज्ञव्यपे
क्षयागमादिना समदर्शनः समाः ॥ नमोऽस्य परमापदयर्थपुरुषयो

तमसोपदेष्टुं विद्यायाः परं ज्ञानं तैत्तिरीयम् ॥

विदधे विधि मस्य नैष्ठिकं यतिभिः सार्द्धं मनग्निमाग्निचित् ॥ पठः ॥ १२ ॥
योग समाधिना ब्रम्ह विषयेण वृत्तिज्ञानेन ॥ ११ ॥

गो सैमाधि नारघुः ॥ १५ ॥ अतदेहविसर्जनः पितृश्चिरमश्रूयि विमुच्य रा
घवः ॥ वि ततार समं पुरो धस्या क्रतु मं संप्र धिवी शत क्रतोः ॥ १६ ॥ अक
रो अत दो ह देहिकं पितृ शक्त्या पितृ कार्य कल्पयित् ॥ न हिते न पथा
तनु सृज स्तेनया वर्जित पिंड कांक्षितः ॥ १७ ॥ सपराह्यं गते र शो व्य
तां पितृ रुद्धि श्य स दर्थ बोदिभिः ॥ शमिता धिर शि ज्य कामु कः क
तवान प्राप्ति शो सनं जगत् ॥ १८ ॥ सिति रिं दुमती य भामिनी पति मा सा
यत मग्न्य पो हर्ष ॥ प्रथमा बहुर लेखर भू द पदा नीरम जी जन स्तुत ॥ १९ ॥
शा सनी राज द नो ब्या लेख्य शा शस्त्र शस्त्रि पुर नि विश्वः ॥ २० ॥

दत्तारामसि शतोपमद्युतिं यशसादिदुदत्तस्य पिष्टतं ॥ दत्तारामैर
 यं यमाख्याया दत्तारामं गोरिगुतं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ युग्मं ॥ त्रयि देवग
 णस्वधाभुजोऽष्टतयागप्रसवैः संपार्थिवैः ॥ अष्टावचमुपेयि
 वानूवक्षोपरिधेर्मुक्तद्रवोष्ठादीधितिः ॥ ३१ ॥ बलमार्त्तप्रयोपशो
 तयोविदुषांसनतयेवहृष्टतं ॥ वस्तुतस्यविभोर्न केवलं गुणवत्ता
 पिपरत्रयोजनं ॥ ३२ ॥ सकदायिदवोदोतपुः सहदेव्याविजहा
 रसुप्रजाः ॥ वनरोपवनशरीसखो मरुतीपावयितेवनंदनं ॥ ३३ ॥
 अथरोधसिदाक्षिणोदधेः म्रितगोकर्णनिकेतमीश्वरः ॥ उपवीण

चितुं यथौ रवेरु दगावृत्तिपथे न नारदः ॥ ३४ ॥ कुसुमैर्गृयिता मपार्थिवैः
 स्रजमातो घृशिरो निवेशितां ॥ अहरन्किञ्च तस्य वेगवानधिवासस्य
 हयेवमारुतः ॥ ३५ ॥ अमरैः कुसुमानुसारिभिः परिकीर्णपरिवादि
 नीमुनेः ॥ ददृशेपयना वल्लपङ्गं स्रजं तीक्ष्णाम्प्रांजना विच्छं ॥
 ॥ ३६ ॥ अग्निभूयविभूतिमार्त्तवीमधुगंधातिवायेनवीतथां ॥ नृ
 पतेरमरस्त्रगापसादयितोरस्थं लकोटि संस्थितिं ॥ ३७ ॥ क्षणमा
 त्रसरवीं स्फुटानयोस्तनयोस्तामवलो कयविह्वला ॥ निमिमीलन
 रोत्तमप्रिया हतचंद्रा तमसेव कौमुदी ॥ ३८ ॥ पुनरप्रतिबोध्य लब्धये

ॐ

निमिमीलद्विनिपाळ सुंदरी ॥३७॥ सममेयनराधिपेन स्वागुरुसं
मो हविलुप्येतसा ॥ अगमसहते लविंदुनानव दीपा विरि वदि
तेस्तलं ॥ नमयोरिवपार्श्ववर्तिनां तुमुळे नान्तरवेपावे जिताः ॥ वि
हगाकमळाकराश्रयाः समदुःखा इवतन्नाचुः कुरुः ॥४९॥ नट
पतेर्व्यजनादिभिस्तमो नु नुदे सादुतयैवसंस्थिता ॥ प्रतिकारविधा
नमायुषः सतिशेषे हि फलायकल्पते ॥४२॥ प्रतियो जयितव्यवस्तु
की समरवस्थ मथ सत्यविक्रवात् ॥ सनिनायनितांतवस्तुः परि

ह्योचितमंगमंगतां ॥४३॥ पतिरंक निषण्ण यातया करणा पायविषि
 न्नवणीया ॥ समलक्षताविषज दावि ल्ळी मृगल्लारवाभुषसीवचंद्रम ॥
 ॥४४॥ विळ ल्ळाप सबाष्ण गहु द सह डा मप्यप हा यधीरतां अमित्त
 मयोपि माई वं भ जते कै व कथा शरीरिषु ॥४५॥ कु सु मा व्यपिगा
 त्रसंगमात् प्रभवं त्या धुरपोहितुं यं ॥ न भ विष्यति तं लि सा धनं कि
 मि वा न्य स्रु विष्य तो विधेः ॥४६॥ अथ वा मृदु वस्तु हिं सितुं मृदु ने
 वा रभते प्रजातकः ॥ हि मसेक विपत्तिर जमे न ल्ळि नी पूर्व निद र्नी नंगता
 ॥४७॥ आशीयं यदि जी वि ताप हा ह दये किं निहि ता न हं ति मां ॥ वष मप्य मृत

नाविषमीश्च रेछया ॥४८॥ अथ नाममभाष्य विष्णु वा दशनिः काल्यन एषवे
 धसा ॥ यदनेन नपातितस्तु तस्यपि वा तद्विदपास्त्रिताञ्जता ॥४९॥ कतव
 सुस्मिन्नावधीरणामपराधेपियदाचिरमयि ॥ कथमेकपदे निरागसंज
 नमाभाष्यमिमं नमन्यसे ॥५०॥ ध्रुवमस्मिन्निमित्तः शठः शुचिस्मिते
 विदितः केतववस्तुल्यस्तव ॥ परलोकवस्तुनिद नयेयदनाष्ट्यगता
 सिमामितः ॥५१॥ दयितां यदि तावदब्धगा द्विनिवर्त्तनी किमिदं तयाविना ॥
 सहतां हतजीवितं ममप्रबलामात्रा कृतानुवेदतां ॥५२॥ सुरतश्चमसंभृतो
 भुरवेष्टियतस्त्वेदलबोद्धमोपिते ॥ अथवासाभिताचमामनाधिगिमादे

हवतामस्मारतां ॥५३॥ मनसापि न विप्रियं मया कृतपूर्वं तव किं जहासि
 मां ॥ ननु शब्दपतिस्त्रितेरहं च यिमे भावनिबन्धनारतिः ॥५४॥ कुस्तुमो
 क्वचित्ता न्यलीमताश्च यन्त्रं गच्छास्तवा लक्षणम् ॥ करभोरु करेति मा
 नुतस्तु इवर्तनं शंकिभेमनः ॥५५॥ तदपोहितुमहं सिप्रिये प्रति बोधेन
 विषादमाभुमे ॥ ज्वलितेन गुहागतं तमस्तु हिना देरिव नक्तमोषधी
 ५४ ॥५६॥ इदमुच्चितालकं मुखं तव विभ्रातक्यं पुनोति मां ॥ निविस्तुत
 मिवैकपंकजं विहताभ्यन्तरलीनषट्पदं ॥५७॥ शशिर्न पुनरेति शर्वरी दयि
 ताद्वंद्वचरंपतत्रिणं ॥ इति तो विरहांतरक्षमौ कथमसंतमता नमादहे ॥५८॥

नवपल्लवसंस्तरेपितेष्टदुहयेतयदंगमापितं ॥ तदिदं विषहिष्यतेकथं व
दवामोक्षचित्ताधिरोहणं ॥ ५५ ॥ इयमप्रतिबोधत्रयपिनीरशनाचाप्रथ
मारहः सरयी ॥ गतिविक्रमसादनीरवानचुषानानुमृतेवल्लस्यते ॥ ५६ ॥
कलमन्यस्ततास्तुभाषितं कलहं सीषु गतं मदाक सं ॥ एषतीराविबोद्ध
मीक्षितं पवनार्धतज्जतास्तुविक्रमाः ॥ ५७ ॥ त्रिदिवोस्तु कयाप्यवेक्षमां
निहिताः स्वस्य मनीगुणास्त्वयाविरहतवमागुरु व्यथं हृदयं न त्वव
लं बिभृक्षमः ॥ ५८ ॥ युग्मं ॥ मिथुनपरिकल्पितं त्वया सहकारः फ
लिनीवनान्विमो ॥ अविधायविनाहसक्रिया मनयोर्गम्यतस्ससा

प्रती ॥ ६३ ॥ कुसुमं कृत दोह द स्वया यद शोको यमुदीरयिष्यति ॥ अ
 ल्प का भरणं कथं न तत्त व नेष्या भिनि वाप मा ल्य तां ॥ ६४ ॥ स्मरते वस
 शब्द नूतनं चरणानुग्न ह मज्य दुर्लभ ॥ अमुना कु सुमा सु वधि
 पा त्वम शो केन सु शात्रि शो व्यते ॥ ६५ ॥ तव नि श्च सि ता नु वा दि मि
 बहू लै रु द्धं चितं समं था ॥ असमाप्य चित्वा समे श्व ल्वा नि मि दं
 कि नर कवि रुप्य से ॥ ६६ ॥ समदुःख सुखः सखा ज्ञानः प्रतिपद्य
 द्रनि मो य मा सज्जः ॥ अहमे क स स्त था पि त द्य व सा यः प्रतिपत्ति निष्ठु रः
 ॥ ६७ ॥ धृति रस्ति मि ता र ति यु ता वि र त गे य म् रु नि - स वः ॥ यत मा स

श्री

रणाप्रयोऽर्जुनपरिमुन्यं शयनीयमधमे ॥६८॥ गृहिणी सखिवः रवीमि
 त्तः प्रियशिष्या ललिते कला निधौ ॥ कुरुणा विभुरेव न मृत्युना हरता
 चां वदन्ति न मे हृत् ॥६९॥ तमिराक्षि मदानलार्पितं मधुपी चारुस
 वन्कथं नु मे ॥ अनुपास्यसि बाष्पदूषितं परलोको वपनतं जलां जल्ये ॥
 ॥७०॥ विभ्रतेषु साति विना सुरवमे तो वदतु स्थगयतां ॥ अह तस्य विलोभ
 नां तेरेर्मम सर्वे विषया स्त्वदाश्रयाः ॥७१॥ विलपन्निति कोत्रेच्छाधिपः क
 रुणार्थं ग्रथितं प्रियां प्रति ॥ अकरोत्यधिधीरुहानापि स्फुटेशाखारसबा
 ष्पदुर्दिनात् ॥७२॥ अथ तस्य कथं विदंकतः स्वर्जनस्तामपनीयस्कुंदरी ॥
 विससर्ज तदस्य मंडनामनलायागरत्नं दनैश्च ॥७३॥ प्रमदामनु संस्थि

तः सुखासितियः संनिवाच्यदर्शनात् ॥ न च कारशरीरमग्नि सात्मा ह देव्या न तु
जीविताशया ॥ ७४ ॥ अथ ते न दृशा हतः परे गुणाशेषामपि मपि देश्य सुंदरी ॥
विदुषा विधयो महर्षयः पुर एवोपवने विते निरे ॥ ७५ ॥ सवित्रोष पुरंतया वि
नाक्षणादापायदंशं कदर्शिनः ॥ परिवाह मिवावलोकयन्त भुवः पोरवधू
मुख्य भुण्णु ॥ ७६ ॥ तमवेक्ष्य मखा यदि क्षितः प्रणिधानाद्गुरु राश्रमाश्रितः
अभिषंगिणामी श्वरं विशामि शिष्ये वणे किं व्यान्य बोधयत् ॥ ७७ ॥ असमा
प्त विधि येतो मुनिस्तव ज्ञानं नपि नायकारणं ॥ न भवं तमुपास्थितः स्वयंप्र
कृतौ स्थापयितुं कतश्चित् ॥ ७८ ॥ मयितस्य शुच्यं नवर्त्तने स्फुट संदेश
प्रदा सरस्यती ॥ अतः पुत्रिष्टत सत्त्वसारती हृदि येनाम वधातुमर्हसि ॥ ७९ ॥

पुरुषस्य देव्यो जन्मनः समतीतं यन्नावयभाविच ॥ सहि निः प्रति धेनवस्तुषा
 त्रितयं ज्ञानमयेन पश्यति ॥ ८० ॥ चरतः किच्छुः श्वरतमस्तुणविंदोः परि
 रांकितः पुरा ॥ प्रज्जयाय समाधिनेदिनी हरि रस्मै हरिणी सुरंगना ॥ ८१ ॥
 सतपः प्रतिबंधमन्युना प्रमुखाविष्कृतसायिविष्कर्मो ॥ अत्रापद्रवमा
 नुषीति तां त्रामवेच्छाप्रच्छेयोर्निणामुनिः ॥ ८२ ॥ अगवन्परमोनयं ज्ञनः
 प्रातेकच्छाचरितं क्षमस्वमे ॥ इति चोपनतां क्षितिस्पृशं कृतवानास्तु
 रपुष्पदन्तीनाम् ॥ ८३ ॥ कथयैशिकवंशसंज्ञावादवन्तचामहिषी च
 रायसा ॥ नृपल्लव्यतीदिष्युतं विवशां शापनिहन्ति कारणा ॥ ८४ ॥

गी

नल

पामा

दक्षिणे

61

६९

तदलं तदपायचिं तया विपदा मति मती सवस्थिता ॥ वसुधेय मवेत्यतं स्वयाव
 वसु मस्या हि नृपाः कलत्रिण ॥ ८५ ॥ तुं दये यद वाप्यमुप्सिता म्रत माविष्ण
 तमाह नृचिथा ॥ मन सस्तदुपरि स्थिते कुचरे पुनरुक्ती व तया प्रकाश्यती ॥ ८६ ॥ नरलं प्र
 रुदता कुत एव सा पुनर्भवता नाननुमते न लभ्यते ॥ परलोक दुष्ठा स्वकर्मणि
 र्गतयो विनोपथा हि देहिनां ॥ ८७ ॥ अपशोक मनाः कुदुं विनीमनुगृही
 च निवापदानिः ॥ अथ जनाश्रु किळाति संचितं दहति प्रेममिव प्रचक्षते ॥ ८८ ॥ नमु
 ॥ ८९ ॥ मरणं प्रकृतिः क्षीरिणां विप्रतिपत्तिं जीवितमुच्यते कुचैः ॥ यथा मय्यवतिष्ठते ॥ ९० ॥
 तेन स नमदि ते ते ननु नमस्त्वामसौ ॥ ९१ ॥ अवगच्छति मूढचेतनः प्रियना
 शं हृदि बाल्यमपि तं ॥ स्थितीस्तु तदेव मन्यते कुशलद्वारतया समुद्धृतं ॥ ९२ ॥

रतरस्तु तदेव

 धाम
 जीवितं

नरं सञ्ज न ॥ ८४ ॥ इमां स्वसारं च य वीयसी मे क्रमुदलीनार्ह सि नानुमंत्रं ॥ आ
 सापरा धं नुदती चिराय शुश्रूषया पार्थिवपाद योस्ते ॥ ८५ ॥ इत्युचि वानुपचिता
 परणं द्वितीयां श्लाघ्योक्तवान् स्व ऊन इत्यपि भाषितारं ॥ संयोजये विधिवदात्मन
 मेतबन्धुः कन्यामये नूकुमुदः कुलपुरुषेण ॥ ८६ ॥ तस्याः स्पर्शे मनुजा तेनामा
 हवर्ष्ये हस्ते मांगल्योष्णं च व्यर्चि निपुरः पावकस्थोष्ठि रवस्य ॥ दिव्यस्तर्यैश्च नि
 रुदचरद्व्यभुवानोदिगितान् रगंधो दगंत दनुवहृषुः पुष्पमाभ्यर्चयेत् ॥ ८७ ॥ इच्छं
 नागस्त्रिभुवनगुरोरोर संमैथिलेयं लब्ध्वा बन्धुं तमपि च कुत्राः पंचमंतसकस्य ॥
 एकः त्रैकां विषधररिपोर स ऊदै नतेया स्थांत व्याह्वामवनिमपरः पौरकांतः राजा
 स्य ॥ ८८ ॥ ४॥ ४॥ ४॥ ॥ इति रघुवंशे माहाकाव्ये श्रीकण्ठिदासकृतौ क्रमुद

तीप रिणय नो नाम षोडशः सर्गः ॥ ७ ॥ अतिथिं नाम काकु रूपा तु त्रमा पक्रमुद्धती ॥
 पञ्चिमाथमिनीयामात्र प्रसादमिव चेतना ॥ १ ॥ सपितुः पितृणा न्यत्रां मातुश्चा
 नुपमद्युतिः ॥ अपुनासविते वोपौ मार्गावु तरदक्षिणो ॥ २ ॥ तमादौ कुलविद्या
 नामर्थमर्थविदां वरः ॥ पश्चात्पार्थिव कन्यानां पापणिमग्नाह पतिता ॥ ३ ॥ जसि
 स्तेनापि जातेन शूरः शौर्यवृत्ताक्राः ॥ अमन्यते कमाहमानमनैकं वद्विजाव
 शी ॥ ४ ॥ सकृच्छोचितमिंद्रस्य साहायकमुपेयिवात् ॥ उद्यानसमरे देहं मही
 रास्तेन चावधि ॥ ५ ॥ तं स्वसानागराजस्य क्रमुदस्य क्रमुद्धती ॥ अन्वगात्कुमु
 दानंदं रात्रां कमिव कौमुदी ॥ ६ ॥ तयोर्दिवस्पते रासीदेकः सिंहासनाद्विजाव ॥

द्वितीयापि ~~सर्व~~ सखी शय्याः पारिजातां सिन्धुगिनी ॥ ७ ॥ तदाह सर्ववराग्रे
 मंत्रिबृद्धाः समादधुः ॥ स्मरंतः पश्चिमामहां भर्तुः संग्रामयायिनः ॥ ८ ॥
 ततस्ते कल्पयामासुरविषेकायत्रिस्त्रिपिः ॥ विमानं नवमद्वेदिचतुस्तंभप्र
 तिष्ठितं ॥ ९ ॥ तत्रैर्न हेमक्रंकेषु संवृते स्तीर्थकारिणिः ॥ उपतस्थुः प्रकृतयो
 जद्रपीगनिवेदिनी ॥ १० ॥ न दक्षिस्त्रिग्यर्गणीरत्नैश्शहतपुष्करैः ॥ अन्वामी
 यतकल्याणं तस्यावधिन्नसंततिः ॥ ११ ॥ इवैकुरप्सु सद्यगपि न्नपुरोत्त यवां
 नान् ॥ इति बृहप्रयुक्तान्नसपेक्षे नीराजनाविधीन् ॥ १२ ॥ पुरोहितपुरोगास्तं
 जिष्णुं जैत्रैरथर्वणिः ॥ उपचक्रमिरेष्वमविषेक्तुं दिज्ञोन्नतमाः ॥ १३ ॥

ह स्तोत्रमहतीमृद्विनिपतंतीवरोचतः॥ स साक्षमलिषक श्रीगंगोवनिपुत्रद्विषः॥
 ॥१४॥ सद्यमानः क्षणतस्मिन्नलक्ष्यतस्मिन्दिशिः॥ प्रवृष्टद्वयपुर्जन्यः सा
 रंगैरविनन्दितः॥१५॥ तस्य सम्पूर्णताभिः स्नानमदिः प्रतीकतः॥ वदधेवै
 श्वतस्यागूर्वष्टिसेकादिवद्यतिः॥१६॥ सतावदलिषेकांते स्नातकेष्वेव दो
 वस्तु॥ यावन्नेषां समाप्येयज्ञाः पर्याप्तदक्षिणाः॥१७॥ ते प्रीतमनसस्तस्मै या
 मात्रिषमुदीरयन्॥ सातस्य कर्मनिर्वृत्तैः दूरं पश्चाच्छताफलेः॥१८॥ बंध
 के दंसवद्गानां वधाह्मणामवध्यतां॥ धुर्याणां च धुरोमोक्षमदोहं जादिशह
 वां॥१९॥ क्रीडापतत्रिणोप्यस्य पञ्जरस्थाः श्रुकादयः॥ लब्धमोक्षास्तदा देशाद्य
 येषु गतयोऽभवन्॥२०॥ ततः कक्षांतरन्यस्तं गङ्गदंतासनं श्रुचि॥ सोत्तरश्च दमध्या

स्तनेपथ्यग्रहणा यस्यः ॥ २१ ॥ तं धरुपाश्यानके शांतं तोयनिर्णितपापायः ॥ आक
 ल्यसाधनैस्तैस्तैरुपसेदुः प्रसाधकोः ॥ २२ ॥ तस्यमुक्तागुणानद्वं मौलिमभ्यंत
 रस्तुं ॥ प्रसूषः पद्मरागेण प्रभामंडलुशालिना ॥ चंदनेनांगरागंचमृगनापि
 सुगंधिना ॥ संभाष्यततश्चक्रुः पत्रं विन्यस्तरोचनं ॥ २४ ॥ आमुक्ताक्षरणास्रग्वी
 हंसचिह्नदुकूलवान् ॥ आसीदतिशयप्रेक्ष्यः सराज्यश्रीर्वधूवरः ॥ २५ ॥ नेपथ्यद
 र्शिनस्त्वादातस्यादर्शे हिरण्यये ॥ विरराज न वेसूर्ये मेरौ कल्पतरोरिव ॥ २६ ॥ सरा
 जकुकुदव्यग्रपाणिभिः पार्श्ववर्त्तिभिः ॥ ययाबुदीरितालोकसुधर्मानवमांसभों
 ॥ २७ ॥ वितानसहितं तत्रनेत्रेणैव कमासनं ॥ यूडामणिभिरुद्वृष्टपादपीवं महीयि
 तां ॥ २८ ॥ बभौक्षयः कुमारत्याद्यधिराजमवाप्यसः ॥ लेश्वाभावादुपारूढः सा

मग्यमिव चंद्रमाः ॥ २५ ॥ शुश्रूषेतेन चाक्रांतं न गच्छा यतनं महत् ॥ श्रीवत्सलस्यैव
सः कौस्तुभेनैव कैशवं ॥ २६ ॥ प्रसन्नमुखवतां तं स्मितपूर्वाणि भाषणं ॥ मूर्ति
मंतममन्यंत विश्वासमनुजीविना ॥ २७ ॥ सपुरं पुन हतश्रीः कल्पद्रुमनिबद्ध
जं ॥ रुममाणश्चकार द्यानागेनैवावतौ जसा ॥ २८ ॥ तस्यैकस्योच्छितं च तं मूर्ति
नेनामल्लिषा ॥ पूर्वराजवियोगोष्णं कलसस्य जगत्तु हतं ॥ २९ ॥ ध्रुमादग्नेः
त्रिखापभ्या दुदया दंशवोरवेः ॥ सोतीयने जस्योदतिं सममेवोत्थितो गुणैः ॥ ३० ॥
तं प्रीतिविशदैर्नैत्रैरन्वयुः पौरयोपितः ॥ शरत्प्रसन्नैर्जुर्निर्विभावर्यद्वोदुपं ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ अयोध्यादेवताश्चैर्न प्रशस्तयत नार्चिताः ॥ अनुदध्युरनुध्येयं सान्निध्यैः
प्रतिमागतैः ॥ ३३ ॥ यावन्नाम्नायते वेदिरसिषेकज्जल्लुता ॥ तावदेवास्यवेला ॥ ३४ ॥

तत्र तापः प्राप दुःसहः ॥ ३७ ॥ वसिष्ठस्य गुरु रोमैः त्राः सायकास्तस्य धन्विनः ॥ किं
 तस्याध्यं यदुभये साधये युन संगताः ॥ ३८ ॥ सधर्मैः सखः शश्वदर्थिप्रयर्थि
 नां स्वयं ॥ ददर्श स शपथे व्यंतायावहा रानतंद्रितः ॥ ३९ ॥ ततः परमपि व्यक्त
 सौमनस्य निवेदितैः ॥ युयोजपाकाभिमुखे भर्तृपान्चिज्ञापनाफलेः ॥ ४० ॥ प्रज्ञास्त
 हुरुणानद्यो नभसैव विवर्दिताः ॥ तस्मींस्तुभ्यं सीदृष्टिं नभस्येता विधाधये ॥
 इवाययुः ॥ ४१ ॥ यदुवाच न तं निध्याय ददौ नडहरततः ॥ सोऽहं दुग्धव्रतः शक्रं नृह
 त्यप्रतिशेपयन् ॥ ४२ ॥ वयो रूपविभूतीनां मे कैक मदकारणं ॥ तानि तस्मिन्समस्ता
 निनेवास्थोऽसिषि युर्मनः ॥ ४३ ॥ इयं जनितरागा सुप्रकृतिषु वासरं ॥ अद्योऽयः स
 नवोऽयः सीदृढमूळ इव दुमः ॥ ४४ ॥ अनियाः शत्रवो बाह्याः विप्रकृष्टाश्च ते सदा ॥

अतः सोऽप्यंतशान्तियान्पटु पूर्वमनुयच्छिष्यः ॥४५॥ प्रसादापि मुखे तस्मिंश्च पलापि
 तावतः ॥ निकषे हेमलेखे वज्रीरासी दनपायिनी ॥४६॥ कातर्ये केवलानीतिः शो
 र्ये आपदचेरितं ॥ अतः सिद्धिं समेताभ्यामुभयाभ्यामन्विषे वसः ॥४७॥ नतस्यमं उळे
 राद्रो न्यस्तप्रीतिदीधितेः ॥ अदृष्टमभव किं चिद्व्यक्तस्ये ववि वस्वतः ॥४८॥ रात्रिं
 दिवविभागेषु यदादिष्टं महीभृतां ॥ तस्मिन्नेवेनियोगेन सविकल्पपशुमुखः ॥
 ॥४९॥ मंत्रः प्रतिदिनं तस्य बभूव सहस्रं त्रिभिः ॥ स जातु सेव्यमानोऽपि गुरुद्वारो
 न स्तूयते ॥ ५० ॥ पदेषु स्वेषु विहितै रविज्ञातपरस्परैः ॥ सोऽप्यस्यैर्ज्ञातगारयथा
 काळं स्वपन्नपि ॥ ५१ ॥ भव्यमुख्याः समारंभाः प्रत्यवेक्षानिरहयाः ॥ गर्भशालिस्थ
 मणस्तस्य गुरुं विपेक्षिरे ॥ ५२ ॥ अपथेन प्रवृत्तेन जातु पचितोऽपि सः ॥ बह्वेन दी

मुखेनै वप्रस्थानं लवणां भसः ॥ ५३ ॥ पित्रा संवर्द्धितो नियं कृताश्चः सां
 पशयिकः ॥ तस्य दंडो बतो दंडः स्वदेहान्नव्य निष्यते ॥ ५४ ॥ दुर्गणि दु
 र्गहाण्या संस्तस्य रोदुरपि द्विषां ॥ न हि सिं हो गजा स्कंदी भयाद्वि
 गुहा शयः ॥ ५५ ॥ कामं प्रकृति वै मायं सद्यः त्रामयि तं दमः ॥ यस्य का
 र्यप्रतीकारः सततं नैवोपपादयेत् ॥ ५६ ॥ शक्येष्वेवा लव द्या त्रा तस्य श
 क्तिमतः सतः ॥ समीरणसाहायोपि नां भः प्रार्थयि वानुः ॥ ५७ ॥ न धर्म
 मर्थ कामाभ्यां बद्धा धनचतेन तौ ॥ नार्थ कामेन कामं वा सोर्थेन सदश
 स्त्रिषु ॥ ५८ ॥ हीनान्यनुपकारीणि प्रवृत्तानि विवर्तते ॥ तेन मध्यमशक्ती

निमि त्राणि स्थापि ता न्यतः॥५८॥ पशुमनोः परिच्छिद्य शक्त्या दीर्घा बद्धा बद्धा॥ य
 थावरं विनिष्ठा श्रुत्वा परस्मादास्तस्योन्यथा॥५९॥ कोशाया श्रयणी यत्नमिति तस्या
 र्यसंग्रहः॥ अंबुगर्भो हि जीमूतश्चातकै रक्षि नंद्यते॥६०॥ परकर्मापह सो फलदु
 यतः स्वेषु कर्मसु॥ आ वृणो दासु नो रं ध्रं रं ध्रेषु प्रह रदिषां॥६१॥ सर्पस्ये वात्रि रो
 रं लं नास्य शक्तिं ~~चैव~~ त्रयं परः॥ स च कर्ष परस्मात्त दधस्कां तद्रवाय सं॥६२॥
 वापीष्विव श्रवं तीषु वेस्वि च वनेषु प वनेष्विव॥ स्वार्थाः स्वैरं तदीयेषु वक्तव्ये स्मस्वि
 दाद्रिषु॥६३॥ तपो र सप्त विद्ये न्यस्तस्करेभ्यश्च संपदः॥ याथा स्वमाश्रमैश्च केव
 पे रिविषडं शभाकु॥६४॥ खनिषिः सुषुवे रत्नं क्षेत्रैः सस्यं वर्तेत जान॥ दिदे शवे त

तस्मै रसासदृशमेव वक्तुः ॥ ६६ ॥ सगुणा नो बलानां च षष्ठां षण्मुख वि क्रमः ॥
 बभूव विनियोगः साधनीयेषु वस्तुषु ॥ ६७ ॥ इति क्रमात्प्रयुक्तानोर्दुर्नीतिं
 चतुर्विधां ॥ आतीर्थादप्रतीक्षा तं सतस्या प्रतिमा तनोत् ॥ ६८ ॥ कूटयुद्धविधि
 शेषितस्मिन्सन्मार्गयोधिनि ॥ तेजोविस्फारिकादतिं जयश्रीवीरगामिनी ॥ ६९ ॥
 आसीत्तापपग्न्यादरीणां तस्य दुर्लभः ॥ रणो गंधद्विपस्येव गंधपग्नान्यदेति
 नः ॥ ७० ॥ प्रद्वेष्टो हीयते चंद्रः समुद्रोपितशाविधः ॥ सतयोः समद्विचनययो
 ताविवसयं ॥ ७१ ॥ संतस्तस्याभिगमनात्तदर्थं महतः क्लेशाः ॥ उदधेऽत्रिवर्णी
 ताः प्रापुर्दाल्बमधिनिः ॥ ७२ ॥ स्तूयमानः सति ह्यस्त्यमेव सभाव रत्न ॥ तथा
 पि पप्रथेतस्य तत्कारिद्वेषिणो यशः ॥ ७३ ॥ दुरितं दर्शने नष्टं स्तुत्यार्थेन नुदं स्त

मः॥ प्रजावित्रनसश्च केचन शब्दसूर्य इवोदितः॥ ७४॥ इंदो रगतयः पद्मे सूर्यस्य
कुम्भे दंशवः॥ गुणास्तस्य विपक्षे पिगुणि नो लेखि रंदरं॥ ७५॥ परासंभानपश्यश
प्यस्य विवेचितं॥ जिगीषोश्च मेधाय धर्मं धरे वबभूव तत्॥ ७६॥ एवमुद्यत्प्र
भावेन शास्त्रनिर्दिष्टवर्त्मना॥ वृषे वदे वोदे वानो रजाशक्रां बभूव सः॥ ७७॥ पंच
मं लोकापाळानां तम्रचुः साधर्म्ययोगतः॥ कृतानां महतोषष्टमष्टमं कुलं कृतं
॥ ७८॥ दूरापवर्जितसंज्ञैस्तस्याक्षांशांशा सनापितां॥ दधत्रिरोपि नृपाळाः शोशपौ
रंदरीमिव॥ ७९॥ ऋत्विजः सतथा नर्चदक्षिणमिर्माहो क्रतौ॥ यथासाधारणीकृ
तं नामास्य धनदस्य च॥ ८०॥ इंद्रादिष्टिर्नियमितगदोदेकचत्तिर्यमो कृद्यादोना

यः शिव उ च पथः कर्मणेनौ चराणां ॥ पूर्वापेक्षी ददनु विदधे कोश वृद्धिं कुबेरः
 सस्मिन्दं डोप नत चरित नेतिरे लो कपा लाः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इति श्रीरघुर्व
 शोभा हा काये कायि दा सक्तेनो अतिथि राज्ञा वर्णनो नाम सप्त दशः सर्गः ॥
 सनेषधस्यार्थपतेः सुताया मुस्य दयामा सनिषिद्ध शत्रुः ॥ अन्त न सारं निष
 धान्त गों ब्रह्म पुत्रं यमाहु निषधो र्मुख्यमेव ॥ ९१ ॥ तेनो र्कौ र्येण पिता प्रज्ञाये क
 ल्पिष्यमाणेन ननन्द दत्तना ॥ सुवृष्टि योगादिव जीव लो कः सस्येन संपत्ति फ ला
 ल्मकेन ॥ ९२ ॥ शब्दादिनिर्विशय सुखं चिराय तस्मिन्प्रतिष्ठापित राज्ञा शब्दः ॥ को
 मद्रुतेयः कुमुदावदा तैः धीमर्जितां कर्म निराकरोह ॥ ९३ ॥ पौत्रः कुशास्यपि
 कुशे शायसिः ससागरं सागरधी रयेताः ॥ एका तपत्रां भुवमेव वीरः पुरार्ग

रघुवंशकाव्यपत्र

काशीर्चनुजोबुभेज ॥ ४॥ तस्यानखौजास्तनयास्तदंतेवंशश्रीयंप्रापनकापिधा
 नः ॥ योनदुल्लानीवगजः परेषांबलान्मरुद्भान्नाछिनाभवक्रः ॥ ५॥ नभश्चरैर्गी
 तयशासनेभानभस्तल्लयामतनुं तल्लु ॥ रव्यातुं नभः शब्दमयेन नाम्नाकांत
 नभोमासमिवप्रधानां ॥ ६॥ तस्मिन्विस्पृष्टोत्तरकोशल्लानां धर्मेत्तरस्तल
 भवः प्रभुत्वं ॥ भूगैरुत्तर्ये ऊरयो यदिष्टमदेह बंध्यायपुनर्बबंध ॥ ७॥ तेनहि
 पानामिवपुंडरीकोराज्ञामऊयोऊनिपुंडरीकः ॥ शांतैपितयाहितपुंडरीकं
 यपुंडरीकाक्षमिवाश्रिताश्रीः ॥ ८॥ सक्षेमघन्या नमभोघघन्यापुत्रं प्रज्ञादोग
 विधानदक्षं ॥ कुमांलंभायित्वाक्षमयोपपन्नं वनेतपक्षाम् तनुश्चकार ॥ ९॥ अ
 रीकिनीनां समरेभययायीतस्यापिदेवप्रतिमः सुतोहरत् ॥ व्यश्रयतानीकयदा